



## עפ"ת 23707/12/22 - עוזרי חיים אלחנן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 23707-12-22 חיים אלחנן נ' מדינת ישראל  
תיק חיצוני: 9550066165

|        |                      |
|--------|----------------------|
| בפני   | כבוד השופטת רונית בש |
| המערער | עוזרי חיים אלחנן     |
| נגד    |                      |
| המשיבה | מדינת ישראל          |

### פסק דין

1. מונח לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת סיגל דבורי) (להלן: בית משפט קמא) בתיק המ"ש 1980-11-22 מיום 21/11/22, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין עבירה מיום 14/9/21 לפי תקנה 36 (ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (נהיגה שלא בכיוון החץ).

### החלטת בית משפט קמא

2. בהחלטתו דחה בית משפט קמא את בקשת המערער בציינו, כי טענות לעניין הסבת דו"ח על שמו של אחר, אינן מהוות עילה לעיוות דין, וכך גם טענות לעניין "צבירת נקודות". בית משפט קמא הוסיף וציין, כי על מנת להיעתר לבקשה על המערער לגבותה בראיות שיש בהן פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, וכאלו לא נמצאו בבקשה. כמו כן, ציין בית משפט קמא כי מששולם הדו"ח, מוחזק המבקש כמי שהודה הורשע ונשא את עונשו. לעניין טענת המערער, לפיה הוא בעל חברה וכי על שמו מספר רכבים, הפנה בית משפט קמא לפסק דינו של בית המשפט בעליון ברע"פ 6529/20 גוד לאק רנט א קאר נ' מדינת ישראל (15/10/20) (להלן: עניין גוד לאק רנט א קאר) במסגרתו נדחתה בקשה דומה בה נטען לעיוות דין מאחר שהעבירות בוצעו ע"י גורם אחר (שוכר הרכב), אולם אותה מבקשת (בעלת חברה להשכרת רכבים) לא פעלה להמרת הקנס במועד עפ"י חוק. בית משפט קמא קבע כי לא מצא בעניינו הסבר לשיהוי או להזנחה בטיפול, ובסיכומו של דבר דחה את הבקשה.

### נימוקי הודעת הערעור

3. בנימוקי הערעור טוען המערער כי בית משפט קמא טעה עת שלא נעתר לבקשתו. הוטעם, כי המערער הוא בעלים של חברה וכפועל יוצא מכך רשומים על שמו מספר רכבים. צוין כי הרכב בו בוצעה העבירה מוצמד באופן קבוע לאחיו של המערער, אשר הצהיר בתצהיר שצורף לבקשה כי הוא המשתמש הבלעדי ברכב. כאן יוער כי בתצהירו של האח צוין עוד כי המערער פנה אליו להסבת הדו"ח על שמו מאחר שהוא נהג ברכב, אך בעקבות עומס בעבודה ובחיי



האישיים, שכח מהדו"ח ולא הסב אותו על שמו.

4. אשר לעצם תשלום הדו"ח, טוען המערער כי הדו"ח שולם במסגרת תשלום כולל של מספר דו"חות מחשש שאי תשלום הדו"חות יביא להטלת עיקולים, ומבלי שידע איזה דו"חות משולמים. כאן נטען כי אין ליישם את החזקה לפיה תשלום הדו"ח שווה ערך להודאה, וזאת מאחר שהמערער לא ידע כי הוא משלם את הדו"ח שבפנינו שכן לא הובהר לו באותה שיחת טלפון באיזה דו"ח עסקינן.

5. עוד טוען המערער כי בית משפט קמא טעה בקביעתו כי לא הוצגו בפניו ראיות שיש בהן פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המערער מפנה בנקודה זו לתצהירים שהוגשו לתמיכה בבקשה. המערער טוען גם כי הרכב בו בוצעה העבירה מצריך רישיון מסוג מסוים, וכי לו כלל אין רישיון על הרכב הנ"ל. המערער מדגיש כי אם תתקבל הבקשה אזי הדו"ח יוסב על שם הנהג בפועל, ובכך יהא שינוי בתוצאה שכן תבוטל הרשעתו. עוד טוען המערער כי לא השתהה בהגשת הבקשה שכן מיד לאחר שקיבל בחודש אוקטובר 2022 את המכתב ממשרד הרישוי והובהר לו כי הדו"ח לא הוסב, הגיש את הבקשה להישפט (בחודש נובמבר).

6. בסיכומי של דבר, מבקש המערער להתערב בהחלטת בית משפט קמא ולהורות על קבלת הערעור ועל מתן הארכת מועד להישפט. המערער גם מצהיר בהודעת הערעור בשמו ובשם אחיו כי ככל שיתקבל הערעור, לא תועלה טענת התיישנות.

### טיעוני באי כוח הצדדים בדיון

7. ב"כ המערער חזר בדיון לפניי על האמור בהודעת הערעור. ב"כ המשיבה טענה כי למערער לא נגרם עיוות דין ותוך כך הפנתה לאמור בהחלטת בימ"ש קמא. עוד טענה באת כוח המשיבה כי בקשות כגון אלו מוגשות חדשות לבקרים לבתי המשפט באיחור, רק לאחר שהמבקשים מגיעים למצב של פסילת רישיון. נטען כי היה על המערער לעקוב אחר הדו"ח המדובר ולהגיש את בקשתו במועד הנכון מבלי להעמיס על המערכת יתר על המידה. בסיכומי של דבר ביקשה באת כוח המשיבה לדחות את הערעור.

### דיון והכרעה

8. מסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") עולה, בין היתר, כי בית המשפט רשאי לקיים את המשפט בגין הודעת תשלום קנס גם אם הבקשה להישפט הוגשה באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) לחסד"פ, בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע, כהאי לישנא:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא



הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".

9. בית המשפט הנדרש להארכת מועד להישפט שוקל שיקולים הדומים לשיקולים הנשקלים במסגרת דיון בבקשה לביטול פסק דין, שניתן בהיעדר נאשם, המוגשת מכוח סעיפים 130 ו- 240 לחסד"פ (ראו: רע"פ 9142/01 סוריא איטליא נ' מ"י, פ"ד נ"ז (6) 793). על המבקש הארכת מועד להישפט להראות טעם טוב וראוי המבהיר מדוע נמנע מהגשת הבקשה להישפט במועד ובית המשפט נדרש לשקול - האם אי היעדרות לבקשה יגרור עיוות דין למבקש באופן המצדיק היעדרות לבקשתו.

10. ומהתם להכא: מכוח סעיף 229(ח) לחסד"פ יש לראות בעצם תשלום הקנס את המערער כמי שהודה, הורשע ונשא עונשו. רק במקרים חריגים מנימוקים מיוחדים תינתן הארכת מועד להישפט עת שעסקינן במי ששילם את הקנס. כאן ראוי לציין כי הקנס שולם ביום 18/9/22 ואילו העבירה בוצעה כשנה קודם לכן (ביום 14/9/21). המערער טוען כי שילם את הקנס מבלי שידע באיזה דו"ח מדובר וזאת על מנת להימנע מהטלת עיקולים. דא עקא שבנסיבות העניין ונוכח השיהוי, הרי שאין בטענה זו כדי להצדיק היעדרות לבקשת המערער.

11. המערער הוא בעל הרכב הנזכר בדו"ח ועל כך אין חולק. סעיף 27ב לפקודת התעבורה מורה כי רואים את בעל הרכב כמי שביצע את עבירת התעבורה שנעברה ברכב, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב. המערער טוען כי אחיו נהג ברכב וכי העביר את הדו"ח לאחיו על מנת שזה ידאג להסבת הדו"ח על שמו. האח מאשר בתצהירו, כאמור, כי התרשל שכן לטענתו שכח מהדו"ח ולא פעל להסבתו על שמו. בנסיבות שבפנינו ונוכח השיהוי בהגשת הבקשה, הרי שאין בטענה כי אחר (האח) נהג ברכב כדי להצדיק מתן הארכת מועד להישפט (ראו לעניין זה את החלטת בית המשפט העליון בעניין גוד לאק רנט א קאר). עוד אציין כי מן הראוי היה שהמערער יברר מבעוד מועד עם אחיו מה עלה בגורל הדו"ח ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו בלבד. כמו כן, צדק בימ"ש קמא עת שקבע כי אין גם בטעם של "צבירת נקודות" משום שיקול המלמד על חשש לעיוות דין שכן מדובר בשיקול תועלת בלבד.

12. בענייננו יפה כוחם של דבריו הבאים של בית המשפט העליון: "בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו היתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שכל מהותן לייעל ולקצר הליכים..." (רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל, פסקה ה (27.12.2011)).

13. נוכח כל האמור לעיל, ומשלא עלה בידי המערער להוכיח או להצביע על קיום הטעמים המצדיקים מתן הארכת מועד להישפט, הרי שלא נפל כל פגם בהחלטת בימ"ש קמא לפיה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט.

14. בסיכומי דבר, אני דוחה את הערעור.



המזכירות תמציא פסק דין זה לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.